

§ 2. Właściciele (użytkownicy) gospodarstw rolnych oraz członkowie rolniczych spółdzielni produkcyjnych, podejmujący w swych gospodarstwach lub na działkach przyzgodowych budowę (odbudowę, rozbudowę) indywidualnych urządzeń zaopatrywania w wodę, mogą korzystać z kredytu bankowego do wysokości kosztów zakupu niezbędnych materiałów i kosztów robocizny fachowej na zasadach określonych w § 1 ust. 1 pkt 2.

§ 3. W razie zastosowania ulg w spłacie kredytów, polegających na umorzeniu części kredytów (§ 12 ust. 2 uchwały), bank dokonywać będzie umorzeń w miarę spłaty rat kredytu, z tym że rozliczenia z budżetem powiatowej rady narodowej dokonywane będą raz w roku.

§ 4. Kredyty, o których mowa w zarządzeniu, oprocentowane są w wysokości obowiązującej dla kredytów inwestycyjnych na budownictwo.

§ 5. 1. Kredytów, o których mowa w zarządzeniu, udziela Bank Rolny.

2. Naczelny Dyrektor Banku Rolnego ustali szczegółowy tryb udzielania kredytów.

3. Naczelny Dyrektor Banku Rolnego może w porozumieniu z Zarządem Centralnego Związku Spółdzielni Oszczędnościowo-Pożyczkowych przekazać niektóre kredyty udzielane osobom fizycznym do realizacji spółdzielniom oszczędnościowo-pożyczkowym.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Finansów: w z. *J. Trendola*

196

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 16 lipca 1966 r.

w sprawie organizacji i zakresu działania państwowych zakładów leczniczych dla zwierząt.

Na podstawie art. 3 ust. 2 i art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 1 lipca 1949 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt (Dz. U. Nr 41, poz. 297) zarządza się, co następuje:

§ 1. Państwowe zakłady lecznicze dla zwierząt, zwane dalej w skrócie „PZLZ”, wchodzi w skład powiatowych i miejskich zakładów weterynarii.

§ 2. Obszarem działania każdego PZLZ jest rejon ustalony przez właściwy do spraw weterynarii organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa).

§ 3. Do zakresu działania PZLZ należy w szczególności:

- 1) inicjowanie i realizowanie zadań z zakresu weterynaryjnej profilaktyki ogólnej,
- 2) przeprowadzanie weterynaryjnych profilaktycznych akcji masowych,
- 3) zapobieganie chorobom hodowlanym i pasożytniczym oraz ich zwalczanie,
- 4) leczenie zwierząt chorych,
- 5) wykonywanie zabiegów z zakresu chirurgii weterynaryjnej, w tym również trzebieenie rozplodników nie uznanych,
- 6) wykonywanie opieki weterynaryjnej nad inwentarzem żywym państwowych gospodarstw rolnych, rolniczych spółdzielni produkcyjnych oraz baz opasowych bydła i tuczarń przemysłowych trzody chlewnej i drobiu podległych Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu, w trybie określonym odrębnymi przepisami,
- 7) przyjmowanie zgłoszeń chorób zaraźliwych oraz chorób przenoszonych się na ludzi, ustalanie, na jaką chorobę zwierzę choruje, zawiadamianie o tym powiatowego lekarza weterynarii i zwalczanie choroby w ramach otrzymanego zlecenia,
- 8) pełnienie nadzoru weterynaryjnego nad spędami zwierząt i zwierzętami w obrocie,
- 9) wykonywanie zadań z zakresu nadzoru weterynaryjnego nad rozplodnikami i współpraca z odpowiednimi jednostkami w zakresie sztucznego unasieniania zwierząt,

10) przeprowadzanie sekcji zwłok zwierzęcych oraz badanie w terenie lub w zbiornicach zwłok zwierzęcych części tych zwłok, w razie gdy mają one być przeznaczone na karmę dla zwierząt futerkowych, oraz wydawanie oceny co do przydatności części zwłok zwierzęcych do tego celu,

11) wydawanie orzeczeń w sprawach zdrowia zwierząt i lecznictwa weterynaryjnego,

12) prowadzenie apteki przyzakładowej z lekami weterynaryjnymi do bezpośredniego użytku i ewentualnie sprzedaży leków, które stosownie do obowiązujących przepisów mogą być samodzielnie stosowane przez posiadaczy zwierząt,

13) współpraca z biurami gromadzkimi, agronomami oraz zootechnikami gromadzkimi i terenowymi organizacjami rolniczymi w zakresie ochrony zdrowia zwierząt, a zwłaszcza współpraca zmierzająca do realizacji agrominimum w tej dziedzinie,

14) pobieranie należności za odpłatne usługi weterynaryjne,

15) prowadzenie odpowiedniej sprawozdawczości ze swej działalności.

§ 4. 1. Na czele PZLZ stoi kierownik zakładu-lekarz weterynarii, który kieruje jego działalnością i jest za nią odpowiedzialny.

2. Do zakresu działania kierownika PZLZ należy w szczególności:

- 1) kierowanie pracą całego zakładu,
- 2) rozdzielanie zadań pomiędzy pracowników zakładu w ramach posiadanych przez nich uprawnień zawodowych i lekarzy weterynarii współpracujących oraz instruowanie pracowników i nadzorowanie ich działalności.

§ 5. 1. PZLZ dzieli się na następujące typy:

- 1) lecznice dla zwierząt, będące zakładami przystosowanymi do leczenia stacjonarnego, ambulatoryjnego i w terenie,
- 2) przychodnie dla zwierząt będące zakładami przystosowanymi do leczenia ambulatoryjnego i do ograniczonego leczenia stacjonarnego oraz do leczenia w terenie,

3) punkty weterynaryjne będące zakładami przystosowanymi do leczenia w terenie i do leczenia ambulatoryjnego.

2. O zaszerogowaniu zakładu do jednego z typów określonych w ust. 1 decyduje kierownik wojewódzkiego zakładu weterynarii (zakładu weterynarii miasta wyłączonego z województwa).

3. PZLZ może być podzielony na oddziały.

§ 6. 1. W każdym powiecie należy wyznaczyć jedną z lecznic, a w uzasadnionych wypadkach jedną z przychodni dla zwierząt, jako lecznicę (przychodnię) powiatową. Wykaz tych lecznic i przychodni ustala wojewódzki lekarz weterynarii.

2. Lecznice (przychodnie) powiatowe poza zadaniami określonymi w § 3 wykonują następujące zadania:

- 1) instruowanie i doszkalanie personelu fachowego wszystkich PZLZ położonych na terenie powiatu, szkolenie stażystów oraz prowadzenie praktyk wakacyjnych dla studentów wydziałów weterynaryjnych i uczniów techników weterynaryjnych,
- 2) prowadzenie leczenia stacjonarnego zwierząt, które nie mogą być leczone stacjonarnie w innych PZLZ na terenie danego powiatu,
- 3) wykonywanie czynności specjalistycznych oraz zabiegów i operacji wymagających odpowiednio wykwalifikowanego personelu,
- 4) pełnienie dyżurów i zastępstw, w razie gdy inne PZLZ na terenie danego powiatu nie mają możliwości normalnego funkcjonowania,
- 5) wykonywanie analiz i badań laboratoryjnych.

3. Przy lecznicy (przychodni) powiatowej powinno być zorganizowane laboratorium analityczne obsługujące teren całego powiatu.

§ 7. 1. W każdym województwie należy wyznaczyć niektóre lecznice powiatowe jako lecznice szkoleniowe. Do zakresu działania tych lecznic obok funkcji lecznic powiatowych należą następujące zadania:

- 1) szkolenie stażystów z terenu całego województwa lub z innych województw,

- 2) doskonalenie pracowników służby weterynaryjnej z terenu województwa w drodze kursokonferencji i praktyk,
- 3) stosowanie i popularyzowanie postępowych metod w zakresie leczenia weterynaryjnego,
- 4) kliniczne badanie jakości weterynaryjnych środków farmaceutycznych,
- 5) wykonywanie innych zadań określonych przez kierownika wojewódzkiego zakładu weterynarii.

2. Wykaz lecznic szkoleniowych ustala wojewódzki lekarz weterynarii za zgodą Ministra Rolnictwa.

§ 8. Minister Rolnictwa ustala, jakim wymaganiom powinni odpowiadać lekarze weterynarii, którym powierza się obowiązki kierowników bądź ordynatorów i lekarzy weterynarii-specjalistów lecznic (przychodni) powiatowych i lecznic szkoleniowych.

§ 9. 1. W uzasadnionych wypadkach w ramach poszczególnych PZLZ mogą być tworzone pomocnicze punkty weterynaryjne obsługujące część rejonu danego PZLZ. Punkty te mogą być organizowane w szczególności we wsiach oddalonych od siedziby PZLZ, w których są odpowiednie warunki do utworzenia takiego punktu.

2. Kierownikiem pomocniczego punktu weterynarii może być również technik weterynarii.

§ 10. PZLZ oznacza się napisem orientacyjnym, zawierającym nazwę właściwego zakładu weterynarii, określenie typu PZLZ oraz nazwę miejscowości, w której się on znajduje.

§ 11. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 21 lutego 1952 r. w sprawie podziału Państwa na rejony państwowych zakładów leczniczych dla zwierząt (Monitor Polski Nr A-36, poz. 536),
- 2) zarządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 18 marca 1953 r. w sprawie organizacji i zakresu działania państwowych zakładów leczniczych dla zwierząt (Monitor Polski Nr A-29, poz. 362).

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: *M. Jagielski*

197

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI

z dnia 26 lipca 1966 r.

w sprawie określenia niektórych elementów kalkulacji kosztów przy ustalaniu cen artykułów wytwarzanych przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej.

Na podstawie § 1 uchwały nr 122 Rady Ministrów z dnia 13 maja 1966 r. w sprawie zasad kalkulacji niektórych kosztów przy ustalaniu cen artykułów i usług wykonywanych przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej (Monitor Polski Nr 26, poz. 132) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przy ustalaniu cen artykułów wytwarzanych przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej przyjmuje się do kalkulacji kosztów stawki robocizny, narzut kosztów ogólnych i dopuszczalny zysk w wysokości określonej w załączniku do zarządzenia.

2. Do artykułów nie wymienionych w załączniku stosuje się wskazane w ust. 1 elementy kalkulacji kosztów w

wysokości właściwej dla grupy wyrobów najbardziej zbliżonej pod względem rodzaju do danego artykułu.

§ 2. 1. Wysokość zysku dla danej grupy wyrobów jest wielkością stałą. Zysk wylicza się od łącznego kosztu wytworzenia.

2. Przy ustalaniu ceny na artykuł nowy dotychczas nie produkowany, a odznaczający się wysokim stopniem nowoczesności, na artykuł przeznaczony na eksport lub zastępujący import, na artykuł posiadający cechy produkcji artystycznej lub na artykuł produkowany w oparciu o wynalazek wytwórcy, wskazana w załączniku procentowa stawka zysku może być odpowiednio zwiększona w granicach wy-